ఎదురులేని మనిషి

ఎన్టీఆర్ జీవితచరిత్ర

– డా. నందమూరి లక్ష్మీపార్వతి

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం చాలా ముమ్మరంగా సాగుతున్నది. జాతీయ కాంగ్రెసు నాయకులకు ఇష్టం లేకపోయినా భారతీయ సైనికులను బ్రిటీషువాళ్ళు ఉపయోగించుకుంటున్నారు. శిక్షణ పొందుతున్న యువకుల్ని కూడా విడిచిపెట్టడం లేదు. చురుగ్గా వున్న కుర్రాళ్ళకు బోలెడు డబ్బు ఆశచూపి యుద్ధానికి తరలిస్తున్నారు. బ్రిటీషువారి దమననీతి భారతీయులకు మింగుడు పడటంలేదు. వారి నిరంకుశ విధానాల్ని ప్రతి ఒక్కరూ అసహ్యించుకుంటున్నారు. ఎంతమంది భారతీయులు మరణిస్తున్నారో. వారిని గురించి పైకి తెలియనివ్వటం లేదు తెల్ల ప్రభుత్వం.

ఆ రోజు తారకం బాబు ఇంట్లో కూర్చుని ప్రత్యేకంగా ఒక చిత్రం గీస్తున్నాడు. ఒక పక్క యుద్ధం. మరోపక్క ఆలుబిడ్డల ఆర్తనాదాలు. ఆకలి కేకల సంక్షోభాలు. రాబందులు పీక్కుతింటున్న శవాలు. అంతా స్మశాన వాతవరణం. మరోపక్క బలవంతంగా సైనికులను తరలిస్తున్న బ్రిటీషువాడి దౌష్ట్యం. ఇన్ని భావాలకు ఒకే రూపకల్పన చేసి అందంగా చిత్రం గీసాడు. ఆ చిత్రం చూసి స్నేహితులంతా ఆకాశానికెత్తేసారు. జాతీయ స్థాయిలో ప్రథమ బహుమతి వస్తుందని ఢంకా బజాయించి మరీ చెబుతున్నారు. ఆ సమయంలో –

"పోస్ట్" బయటనుండి కేక.

"ఆ వచ్చే" వెంకట్రావమ్మగారు లేచెళ్ళి ఒక కవరు తెచ్చిచ్చారు.

తారకంబాబు కవరు విప్పగానే రైల్వే వారంటు కిందపడింది. ఆశ్చర్యపడుతూ లెటరు చదివాడు. దానిలో వున్న సారాంశమేమిటంటే ఐ.ఎ.టి.సి.లో బెస్ట్ సెలక్షన్ సాధించినందుకు స్పెషల్ ఎయిర్‌ఫోర్స్ ఆఫీసరు అభినందిస్తూ వెంటనే బయలుదేరి 'డెహ్రాడూన్' రావల్సి ఉంటుంది. అక్కడ కొద్దిరోజులు ట్రైనింగ్ తర్వాత యుద్ధ విమానాల్ని నడపాల్సి వుంటుంది. దీనికి గాను తారకం బాబును సెలక్టు చేసుకున్నామని మంచి జీతం ఇవ్వటం జరుగుతుందని రాసారు. నాలుగంకెల్లో జీతం వుంటుందని రాసారు.

అది వినగానే వెంకట్రావమ్మగారు అక్కడే కూలబడి శోకాలు ప్రారంభించింది. అప్పటికప్పుడే కొడుకు యుద్ధానికి వెళ్ళిపోయినట్లే భావించుకుని ఏడ్చేస్తున్నది. తర్వాత ఇంటిల్లిపాదీ ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. తారకరాముడెంత నచ్చచెప్పినప్పటికీ వాళ్ళ భయాలు వాళ్ళవి. చాలా సామాన్యమైన మనుష్యులు కావటంతో కొడుకుమీది మమకారం తప్ప మరేం ఆలోచించగలరు?

మరుసటిరోజు తాలిమ్‌ఖాన్‌లో వీరయ్యగారడిగారు.

"ఏం తారకం బాబూ ఏం నిర్ణయించుకున్నావు?"

"ఇంకేం నిర్ణయించుకోలేదు గురువుగారూ మీరు చెప్పండి."

"వద్దుబాబూ. అదే మన మాతృభూమికోసమయితే మీ అమ్మా, నాన్నా అడ్డుపడ్డా నేను దగ్గరుండి పంపేవాణ్ణి. ఈనాడు మన నాయకులంతా ఛీకొడుతున్నా తెల్లగాడిదకి బుద్ధి రావటంలా. డబ్బులు ఎరజూపి ఎంతమంది తల్లులకి కడుపుశోకం కలిగిస్తున్నారో? ఎవడితోనో వాడికొచ్చిన పోట్లాటకి మనమెందుకు వెళ్ళాలి? ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ వెళ్ళొద్దు బాబూ"

"సరే గురువుగారు. నాకు కూడా ఇష్టంలేదు. అమ్మావాళ్ళను విడిచి ఎట్లా వెళ్తాను"

"అటువంటి బేలమాటలు నేను వినలేను తారకం బాబూ. అమ్మకూచిలా మాట్లాడొద్దు. అవసరమయితే అందరినీ విడిచిపెట్టాలి. నీలాంటి యువకులకు ఇల్లుకాదు కావాల్సింది. కార్యసాధన ముఖ్యం. గుర్తుంచుకో"

తారకం బాబు కొంచెం సిగ్గుపడ్డాడు తన బలహీనత బయటపడినందుకు.

"వెళ్ళొస్తాను గురువుగారు"

"మంచిది బాబూ. నువ్వేం నిరాశపడకు. నీకు ముందంతా మంచే జరుగుతుంది" భుజం తడుతూ వీరయ్యగారు ఆప్యాయంగా అన్నారు. తారకం బాబు బుద్ధిగా తలవూపి ఇంటిదారి పట్టాడు.

ఆ రాత్రి తారకమ్మ అడిగింది.

"ఏమండీ పిల్లాడినీ, నన్నూ విడిచిపెట్టివెళ్తారా?"

"లేదు తారకం వెళ్ళను"

"పిల్లాడిమీద ఒట్టేసి చెప్పండి."

"ఒట్టు"

అప్పటికి గానీ ఆమె మనస్సుకు వూరట కలగలా. పొద్దుటి నుండి పనులు చేస్తున్నా మనస్సంతా దిగులుగానే వుంది. అత్తామామలు చూడకుండా ఎన్నోసార్లు కళ్ళనీళ్ళు తుడుచుకుంది. భర్తమాటిచ్చిన తర్వాత ఆమె నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది. కానీ కన్నతల్లికి నిద్రపట్టలేదు.

"తారకం బాబూ" తెల్లవార్లూ పిలుస్తూనే వుంది. ఆ విధంగా పదిరోజులపాటు ఇంటిల్లిపాదీ కాపలా కాశారు తనెక్కడ వెళ్ళిపోతాడోనని. బెంగ పెట్టుకుని కడుపునిండా తిండి, కంటినిండా నిద్రలేకుండా చిక్కిపోయిన తల్లిని చూస్తే తారకం బాబుకు ఎక్కడలేని జాలి, ప్రేమ పొంగుకొచ్చాయి.

"బుల్లీ నీమీద ఒట్టేసి చెబుతున్నాను. నీకు తెలియకుండా, నువ్వు అంగీకరించకుండా ఎప్పుడూ ఏ పనీ చెయ్యను. ఈ తారకం బాబుకు తల్లిమాటంటే మాటే. ఇంక బాధపడొద్దు బుల్లీ" అని గట్టిగా ప్రమాణం చేసాక కానీ ఆ మాతృహృదయం శాంతించలా.

"తారకం బాబూ. మీరిద్దరూ, నాకు రెండు కళ్ళు. మిమ్మల్ని చూడకుండా నేను వుండలేనురా. నా ఎత్తు ధనం పోసినా నాకొద్దు. ఉన్న పచ్చడి మెతుకులే అందరం కలిసి తిందాం. నా ఊపిరి పొయ్యేవరకు నా కళ్ళెదుటుంటే అంతే చాలు" కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ అన్నది.

తల్లిప్రేమకు చలించిపోయాడు తారకం బాబు. ఆ రాత్రి అందరూ ఒక్కసారే కలసి తృప్తిగా భోజనం చేసారు.

డెహ్రాడూన్ నుండి మరోమారు టెలిగ్రామ్, రైల్వే వారెంట్ వచ్చింది. తల్లికి తెలియకుండానే తారకం బాబు చింపి అవతల పడేసాడు. చూసిన చిన్నాయన తల్లికి మెల్లగా అంటించాడు. ఆమె మనసులో సంతోషపడ్డా పైకి ఏం తెలియనట్లు వుండిపోయింది. ఆ విధంగా తారకరాముడి పైలెట్ ఉద్యోగం తప్పిపోయింది. మరొక్కమారు సర్దార్ చెప్పిన జోస్యం నిజమయింది.

తర్వాత కూడా అనేక ఉద్యోగాలకు అప్లికేషన్ పెట్టడం జరిగింది. కొన్ని అసలు పిలవలేదు. కొన్ని ఇంటర్వ్యూలకే పరిమితమయ్యాయి తప్ప ఉద్యోగం మాత్రం రాలేదు. రామయ్య కొడుకుని ప్రోత్సాహపరుస్తూనే వున్నారు. తారకరాముడి పట్టుదల మరింత పెరిగింది. ఇక్కడ వీళ్ళ ప్రయత్నాలు ఇట్లా వుంటే కొమరవోలు మున్సబుగా కూడా అల్లుడి ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు.

ఇంతలో సబ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ పోస్టులకై పేపరులో ప్రకటన వచ్చింది. చౌదరిగారు యనమలకుదురు నుండి ఎండలో పడి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

"తమ్ముడూ ఇవ్వాళ పేపరు చూసావా?"

"లేదన్నా ఏంటి విశేషం?" టీ తాగుతున్న తారకరాముడు తాపీగా అడిగాడు.

"కొత్త ఉద్యోగాలు పడ్డాయి తమ్ముడూ. నువ్వయితే చక్కగా సరిపోతావు?"

"ఏం ఉద్యోగాలన్నా. ఏది పేపరిటివ్వు"

"ఏం ఉద్యోగమేమిటి? సబ్‌ఇన్‌స్పెక్టర్ ఉద్యోగం. నువ్వయితే చక్కగా సరిపోతావు. అసలు నీకు తప్ప ఇంకొకళ్ళకు అది రాదు" ఖచ్చితంగా అన్నాడు.

"అంతా మనచేతిలో వున్నట్టు మాట్లాడతావేం అన్నా. మన రాతకూడా సరిగా ఉండాలిగా! ఏదీ పేపరు"

"కాదు తమ్ముడూ. నీకు ఈసారి వస్తుంది చూడు" జేబులోనుండి నలిగిపోయిన పేపరు తీసి సరిజేస్తూ అన్నాడు.

"ఏమో అన్నా. నాకేం నమ్మకం లేదు" పేపరు చూస్తూ సాలోచనగా అన్నాడు తారకరాముడు.

"కాదు తమ్ముడూ. నువ్వు అప్లికేషన్ పెట్టు. నీకు తప్పకుండా వస్తుంది. అసలు ఇన్‌స్పెక్టరుగా ఆ డ్రస్సులో ఎంత బాగుంటావో"

"సరేలే ఆలూ లేదూ, చూలూ లేదు కొడుకు పేరు సోమలింగం అన్నాడంట నాలాంటివాడెవడో. అన్నా! అనవసరమైన ఆశలు నాకేం లేవుగానీ, తప్పనిసరిగా ప్రయత్నం చెయ్యాలి కనుక అప్లికేషన్ పూర్తిచేయించి తనే పోస్ట్ చేసి వచ్చాడు. వారం రోజులకు ఇంటర్వ్యూ పిలుపొచ్చింది. ఉద్యోగం వచ్చినట్టే అంతా సంతోషపడ్డారు. రామయ్యగారయితే వూరంతా చాటారు. నా కొడుకు ఇన్‌స్పెక్టరవుతున్నాడని.

"కరణం జాగ్రత్త. ఏవన్నా అవకతవకలుంటే మావాడు జైల్లో పెడతాడు"

"పో మామా. నువ్వున్నావుగా విడిపించడానికి" కరణంగారు కూడా నవ్వుతూనే అన్నారు.

ఇంటర్వ్యూలో వచ్చిన అభ్యర్థులంతా తారకం బాబును ఈర్ష్యగా చూసారు. బోర్డువాళ్ళు పర్సనాలిటీ చూసి తృప్తిగా తలాడించారు. అయితే వచ్చిన చిక్కేమిటంటే తారకం బాబుకు ఇంగ్లీషులో పరిజ్ఞానం తక్కువని తెలుసుకుని సారీ చెప్పి పంపేసారు. ఉద్యోగం రానందుకు తారకరాముడు బాధపడలేదు గానీ మిగిలిన వాళ్ళంతా బాధపడ్డారు. చౌదరి, రామయ్యగారయితే మరీ. రెండురోజులదాకా బయటికి రాలా. ఉద్యోగం వచ్చి జారిపోయినట్టే బాధపడ్డారు.

రంగాతో తొలి పరిచయం.

ఆనాడు జస్టిస్ పార్టీ, కాంగ్రెసు పార్టీ ప్రధాన పార్టీలుగా వుండేది. అప్పటి పాలనలో లంచాలు తీసుకోవటం ఎక్కువే. రాజకీయ నాయకులు మాత్రం భేషజాలకు తావిచ్చేవారు కాదు. మెళ్ళో ఖద్దరు దండలు వేయించుకోవటం వరకే. ఆర్భాటాలు తక్కువ. ఫోన్లు కూడా కొన్ని ముఖ్యమైన చోట్ల తప్ప వుండేవికావు. ముఖ్యమంత్రిని కలవటానికి దూరం నుండి వచ్చేవాళ్ళకు భోజనాల ఏర్పాట్లు వుండేవి. సంస్థానాధీశుల సిఫార్సులకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యం వుండేది. క్రిష్ణా జిల్లాలో చల్లపల్లి వారికి పెద్ద పరగణాలు, కొన్ని వేల ఎకరాల భూములు,

ఫ్యాక్టరీలు, మంది, మార్బలం అట్టహాసంగా వుండేది. వచ్చే వాళ్ళకు భోజన వసతి. అందులో శాఖాహారులకు, మాంసాహారులకు వేరు వేరు సదుపాయాలు. ఎప్పుడూ సందడిగా రాచరిక వైభవానికి ప్రాభవంగాచల్లపల్లి వారి సంస్థానం కళకళలాడుతుండేది.

అప్పటి రాజాగారు రాజా యార్లగడ్డ శివరామప్రసాదుగారు. వారంత సంపన్నులు అడుసుమిల్లి గోపాలకృష్ణయ్య చౌదరిగారు. వీరికి సంబంధించిన మిల్లు వ్యవహారాలు చూడటానికి మేనేజరు కూచికాయపూడి గ్రామస్థులు పొట్లూరి రాఘవయ్యగారు. వీరు చెంచయ్యగారి పెద్దన్నయ్యగారి మామ. వీరిని పంగనామాల రాఘవయ్యగారిని పిలుస్తుంటారు.

మామగారి కబురు వినగానే తారకరాముడు కొమరువోలు వెళ్ళాడు. భోజనాలయ్యాక మామా అల్లుళ్ళ సంభాషణ మొదలయింది "ఉద్యోగప్రయత్నాలు ఎంతవరకొచ్చాయి తారకం బాబూ?" పొగాకు కాడ జేబులో నుండి బయటకు తీస్తూ అన్నాడు చెంచయ్యగారు.

"ఇంటర్వ్యూలకి పిలుస్తున్నారు. ఉద్యోగం మాత్రం ఇవ్వటంలా. లంచాలు మరీ ఎక్కువైపోయాయి మామయ్యా"

"తెల్లొడిపాలన మరీ అధ్వానంగా తయారయింది. ఎక్కడ చూసినా దౌర్జన్యాలు, లంచగొండితనం. వీడి పీడ ఎప్పుడు పోతుందో" ఈనె తీసి అవతల పడేస్తూ అన్నారు.

"వాళ్ళనడ్డం పెట్టుకుని మనవాళ్ళు కూడా అట్లాగే తయారవుతున్నారు. నిన్నటికి నిన్న సబ్ఇన్స్పెక్టరు ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను. డి.ఐ.జి మనవాడే పిలిచి షేక్ హాండిచ్చి 'మిష్టర్ రామారావ్! నీ పర్సనాలిటీ బాగుంది. మెరిట్ ప్రకారమయితే ఉద్యోగం నీకే రావాలి. కానీ మా చేతుల్లో కూడా లేదు. డబ్బుకు అమ్ముడుపోతున్నారు. నీకు న్యాయం చెయ్యలేకపోతున్నాను సారీ" అని చెప్పాడు. అంత పెద్ద హోదాలో వున్న ఆఫీసరు తల్చుకుంటే ఏమయినా చెయ్యొచ్చు. కానీ వీళ్ళకు కూడా లాలూచీలుంటాయి" తారకరాముడు నిరాశగా అన్నాడు.

"మరి ఇప్పుడేం చేద్దాం?" చుట్ట కొరికి వూస్తూ అన్నాడు చెంచయ్యగారు.

"ఏం చెయ్యాలో నాకూ తెలియటంలా. నాకే అధికారముంటే ముందీ లంచగొండి ఆఫీసర్లని శంకరగిరి మాన్యాలు పట్టించి వుండేవాణ్ణి. ప్రతిభకు పట్టం కట్టాల్సింది వెధవలు డబ్బుకు అమ్ముడుపోతున్నారు"

"సరే! అయిందేదో అయింది. ముందు జరగాల్సింది చూద్దాం. ఏదన్నా డబ్బు కట్టాలంటే కడదాం"

"వద్దు మామయ్యా డబ్బిచ్చి ఉద్యోగం కొనుక్కునే కన్నా ఆ డబ్బుతో పొలం కొనుక్కుని దున్నుకోవటం మేలు" అల్లుడి నీతి నిజాయితీలకు చెంచయ్యగారు మనసులో సంతోషపడ్డారు.

"కానీ తారకం బాబూ ఏదో విధంగా ఉద్యోగం సంపాదించుకోలేకపోతే చదివిన చదువుకు అర్థమేముంది. కుటుంబం పెరుగుతున్నది. వున్న ఆస్తి తమ్ముడికిచ్చావు. మీ అమ్మా నాన్నా వున్నారు. వీరందరి బాధ్యత నీమీదే వున్నది. ఆలోచించు. పోనీ డబ్బు పెట్టకపోయినా తెలిసిన వాళ్ళమాట తీసుకుందాం"

"ఏమో. మీ ఇష్టం మామయ్యా! ఇది కూడా నాకిష్టం లేదు గానీ మీరు నాకోసం ఇంత బాధపడుతున్నారంటే నాక్కూడా బాధగనే వున్నది."

"తప్పదు అల్లుడూ చిన్న చిన్నవాటికి తలవంచుతూ పెద్దపెద్దవి సాధించుకోవాలి. రేపే మా పెదమామగారిని పిలుస్తాను. ఆయనొచ్చాక ఏం చెయ్యాలనేది ఆలోచిద్దాం. పడుకో"

"సరే" ఆవలిస్తూ అన్నాడు తారకరాముడు.

మరుసటి రోజు రాఘవయ్య గారొచ్చాక విషయమంతా చెప్పారు చెంచయ్యగారు.

ఏదయినా నువ్వే చెయ్యాలి మామయ్యా. పెద్దపెద్దాళ్ళతో నీకు పరిచయాలున్నాయి. నువ్వొక్కమాట చెబితే మా అల్లుడి పని పూర్తవుతుంది"

దీర్ఘంగా ఆలోచించినమీద రాఘవయ్యగారన్నారు.

"సరేరా! మా మనవడి కోసం ఆ మాత్రం చెయ్యలేనా. మళ్ళీ ఇంటర్వ్యూ ఎప్పుడు?"

"ఇంకా పదిరోజులుంది" తారకరాముడు ముక్తసరిగా అన్నాడు.

"అయితే రేపు రాత్రి బండికే మద్రాసు పోదాం. అక్కడ మన రంగా వున్నాడు. వాడితో చెప్పి నీ పని పూర్తిచేయిస్తా. ఈరోజు నువ్వెళ్ళిపో. రేపు నేనొస్తా" పక్కనున్న కర్ర అందుకుంటూ ఆయన లేచాడు.

వెంటనే చెంచయ్యగారు లోపలికెళ్ళొచ్చి రాఘవయ్యగారి చేతిలో డబ్బు పెట్టాడు.

"ఏంట్రా చెంచయ్యా ఇది పచ్చనోటు కదూ. అల్లుడి మీద ఎంత ప్రేమరా నీకు" తారకరాముడు కూడా ఆశ్చర్యపోయాడు. ఖర్చులకు అంత డబ్బు ఇచ్చినందుకు మనసులోనే మామయ్యకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు.

అనుకున్నట్టుగానే మరుసటిరోజు రాత్రి మద్రాసు బండికి బయలుదేరారు. టిక్కెట్టు ఐదు రూపాయల పదణాలు. దారిపొడవునా ఆయన తన అనుభవాలు చెబుతూనే వున్నారు. తారకరాముడు ఓపిగ్గా వింటూనే వున్నాడు. ఆయన ఒంటిమీద చొక్కా కూడా లేదు. ముతక ఖద్దరు పంచె. పైన ఒక కండువా, చేతిలో కర్ర. అచ్చు గాంధీగారిలా కనిపించాడు. బండి మద్రాసు చేరింది. ఒక సత్రంలో రూమ్ తీసుకున్నారు. స్నానాలు అయ్యాక భోజనం కూడా చేసి రంగాగారి ఆఫీసుకు బయలుదేరారు. బయట కాసేపు కూర్చున్నాక రమ్మని పిలుపొచ్చింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments